

Motion till riksdagen

1988/89:L304

av Kjell-Arne Welin (fp)

Antalet kronofogdar

Exekutionsväsendet har sedan det förstatligades fr.o.m. den 1 januari 1965 varit föremål för en i det närmaste fortlöpande omorganisation växelvis med planerad och icke fullföljd sådan. Någon effektivitetsökning eller inbesparing har inte kunnat påvisas härigenom. I vissa avseenden har resultatet blivit det motsatta.

Från det att i ett tidigare skede verkställighet av mera kvalificerat slag som exempelvis utmätning av fast egendom och fartyg ävensom handläggningen av ärenden avseende mera betydande belopp har numera behörighet i sådana fall tillerkänts befattningshavare i lägre grad såsom kronokommissarie och kronoassistent. Detta måste alldeles självklart innebära att behovet av kronofogdar minskat. I själva verket har det tvärtom ökat och ökat mycket kraftigt. Som exempel kan nämnas att från 1950-talet har antalet kronofogdetjänster ökat i Malmö från två till fjorton och i Helsingborg från en till fem. Även arbetsbördan har givetvis ökat. Därvid skall emellertid anmärkas att denna ökning ligger på arbetsuppgifter som ombesörjes inte på kronofogdenivå utan fullgörs av kommissarier och assistenter – detta accentueras ytterligare av det ovan nämnda delegationsförfarandet som förlänat utsträckt behörighet till dessa kategorier.

Det bör vidare understrykas att den beloppsmässiga ökningen hos de ärenden som exekutionsväsendet har att handlägga ingalunda helt ut motsvaras av en ökning av arbetsbördan. Tillväxten ligger i stor utsträckning i förändringen av penningvärdet och i inflationen. Detta betyder att det inte är svårare att idag driva in en skuld på tusen kronor än det 1950 var att nå positiva resultat med hälften av detta belopp. Det är överhuvudtaget förrådiskt att mäta arbetsbördan efter skuldbeloppets storlek. Det inträffar nämligen att ett belopp på flera hundratusen kronor inflyter efter ett första kravbrev medan en relativ struntsumma kan vålla stora svårigheter.

Sedan numera ADB-system är infört vid alla kronofogdemyndigheter har arbetet underlättats i väsentlig grad över hela linjen och mest radikalt ifråga om redovisningsförfarandet. Även detta är ett förhållande som bör beaktas vid en bedömning av behovet av tjänster på kronofogdenivå.

För behörighet till kronofogdetjänst erfordras juris kandidatexamen jämte fullgjord tingstjänstgöring. (Det må parentetiskt nämnas att flertalet av de nyligen utnämnda länskronodirektörerna icke kan uppvisa denna behörighet.) Dessa kvalifikationer erfordras ingalunda i det rutinmässiga indrivningsarbetet som fortlöper på det hela taget utan kronofogdeingripande. Juridisk kompetens krävs däremot vid avgivande av yttrande över besvär och

i anledning av remisser med förslag till ny eller ändrad lagstiftning inom ämnesområdet och därutöver vid handläggningen av mera komplicerade konkursärenden. För dessa uppgifters fullgörande kan rimligtvis inte erfordras det närmast ohämmat utökade antalet kronofogdetjänster, vilka dessutom har en stark tendens att förändras till chefkronofogdetjänster utan fullgod konkret motivering.

Mot. 1988/89
L304

Hemställen

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer jag
att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad som i
motionen sagts om en reducering av antalet kronofogdar.

Stockholm den 25 januari 1989

Kjell-Arne Welin (fp)

